

aktuellt

Nyhetschef Karolina Andersson
e-post: karolina.andersson@svd.se

Tavla återfunnen efter biljakt

Den franske impressionisten Paul Cezannes mästerverk Pojke i röd väst, från 1880-talet, är återfunnen. Tavlan försvann vid en konststöld på ett museum i Zürich 2008 och har nu hittats i en bil som serbisk polis jagade i Belgrad, skriver TT. Tre personer är gripna. Schweiziska experter har bekräftat att den återfunna tavlan är äkta. Den är värd minst 600 miljoner. Den stals tillsammans med tre andra målningar av Monet, van Gogh och Degas. **STINA LOMAN**

Pojke i röd väst, återfunnen i Belgrad. FOTO: AP

22 nya verk bildar Jarl Ingvarssons Strindbergssvit som visas på Liljevalchs. Flugsvampen var ursprungligen en björk. "Den kanske finns med på grund av sin berusningspotential", säger

Vi har gjort klart det vi ska göra klart, helt enkelt.

Torbjörn "Ebbot" Lundberg, sångare i The Soundtrack of Our Lives, till TT Spektra om att bandet packar ihop efter 17 år och 6 plattor.

”

12,1

procent av svenskarna lyssnar på Sveriges Radios internetradiósänd (streamade) kanaler. Det är en ökning från förra året då andelen var 9,5 procent.

konstnären.

FOTO: TOMAS GREIBERG

Färgknarkare tolkar Strindberg

PASTOS Liljevalchs chef Mårten Castenfors lät skicka ett 20-tal dukar till konstnären Jarl Ingvarsson med uppmaningen Tänk på Strindberg. Det gjorde han och nu bildar Strindbergssviten de centrala verken i hans nya utställning, den första större med konstnären någonsin.

Förutom dukarna levererade en sponsor färg, det vill säga man skickade en uppsättning färgtuber. – Men de visste ju inte vem Jarl Ingvarsson var eller hur han arbetar. Jag var tvungen att be dem att komma med dunkar, säger Mårten Castenfors som även är utställningens kurator.

Jarl Ingvarsson blir en i raden av Liljevalchs långa stolta tradition av mitt i karriären-utställningar och Strindbergstemat ligger naturligtvis för handen ut-

Mårten Castenfors
FOTO: CLAUDIO BRESICANI

der Strindbergsåret 2012. Men även för att Castenfors såg ett visst själsfrändskap mellan diktagenten och den expressive färgdramptören.

Vid SvDs förhandsstilt har Jarl Ingvarsson med familj just kört upp från Västergötland och ser själv utställningen för första gången. Mårten Castenfors har självständigt hängt den. Men de ras relation och mentala kontakt är sådan att Ingvarsson förklarar

sig helt nöjd med resultatet. Frånsett att två målningar faktiskt hänger upp och ner.

– Den ena av dem blir faktiskt bättre av det, inflikar konstnären.

Han bor och arbetar i Sparsörs gamla trillfabrik, en del av Boråsregionens textilindustriella arv. Där har också Mathias Lindbäck fotograferat katalogens bilder som visar konstnären som en schaman. Han blir ett med färgen, han kanaliserar den genom sin kropp. Han har färggläcka från topp till tå. Ja, det ser ut som om han till och med åter färg.

– Nej du, jag försöker faktiskt peta bort den. Ligger det röd färg på smörgäsen – och det kan hända – åter jag den inte. Fast på Mejlan hade jag en fantastisk ma-

Jarl Ingvarsson, 56 år, avbildad i utställningskatalogen.

Utställningen Mållarnas målare visas på Liljevalchs konsthall 14 april–13 maj.

terialprofessor som hävdade att på kadmiumpå i bunden form är ofärligt, det går rakt igenom kroppen, skratrar Jarl Ingvarsson och påpekar att han bett om att inte se för tög ut i katalogen.

– Fast den är ju härlig, konstnären han.

Jarl Ingvarsson beskriver sig själv som färgnarkoman och bekräftar att det kan bli väldigt fysiskt när han målar. Visst kan han klämma ut tuber direkt på duken och måla med händerna.

– Av det enkla skälet att jag nog har ett känsligt gehör för färg. Och blir det smuts i penseln kan jag inte använda den när jag vill ha rena färger.

Men till Strindbergssviten kostade han ändå på sig ett stort antal nya penslar.

Strindberg ja, är det något målar August Strindberg har gemensamt med Jarl Ingvarsson skulle det kunna sammanfattas i ordet pastos, tjockt pålagd färg. Men där Strindberg är återhållad grå, blå och sprakar Ingvarsson av färg, krappack, kadmiumpått, rosa och signalgult.

Vi befinner oss framför en figur med hög hatt som står på en älg. Den är målad mot en gul botten inmanför en röd trekant. Så skulle en vågskylv, varningsmärket för djur, kunna se ut om konstnären Jarl Ingvarsson fått formge det. Så som det nu är i Liljevalchs två centrala salar – fyllda med Strindbergssviten – är gubben och älgen en detalj i en större målning.

Den är så oerhört svensk med

Älgen är också Strindberg. Se upp! Här kommer jag, liksom. ”

björk, sjö, något grönt och blånande berg i bakgrunden. Allt sammans målat i en färgstark neoexpressiv stil – vi talar om konstnärerna Basquiat, Georg Baselitz och Leon Kozoff – men som ändå omisskännligen är Jarl Ingvarssons egen.

Och gubben med hög hatt, det är förstas August Strindberg, vem annars?

I ett tidigare stadium av verket fanns en mumie med amputerade ben och armar, berättar

Jarl Ingvarsson och fortsätter: – Där hade jag Strindberg. Han har inte skrivit om mumier någonsans vad jag vet, men jag kände verkligen att det var han. Trots det målade han ändå över sin mumie med älgen.

– Älgen är också Strindberg. Se upp! Här kommer jag, liksom.

Jag går utmed väggarna och söker spår av Strindbergs själsliga kaos tolkat av Jarl Ingvarsson. Men när jag tycker mig ha funnit det i en sårdels pastos målning, alldeles valkig av färgsediment – verken kan väga upp till 30 kilo – berättar han helt prosaiskt att han låtit sig inspireras av en gammal rakborste.

CLEMENS POELLINGER

08 13 51 90, clemens.poellinger@svd.se